CONSTANCE SEVEREIN IS OP 2 APRIL 1942 GEBOREN IN HET CENTRUM VAN BOEKAREST. “Midden in de oorlog”

Boekarest ligt in het zuiden van Roemenië, aan de rivier de Dâmbovita. Het is de hoofdstad en tevens het industriële en commerciële centrum van het land. In de jaren `30 van de vorige eeuw werd Boekarest het *'Klein Parijs'* of *'Parijs van het Oosten'* genoemd omdat de stad in die tijd erg elegant was. Helaas is een groot deel van het historisch centrum verwoest of beschadigd, eerst in de Tweede Wereldoorlog en later door de aardbeving van 1977.

In december 1989 begon de Roemeense revolutie, die een einde maakte aan de 44 jaar communistische tijd en heerschappij in Roemenië waarbij dictator Nicolae Ceaușescu 24 jaar als staatshoofd heeft geregeerd.

Roemenië is te verdelen in drie landstreken: Transsylvanië, Walachije en Moldavië.

Als kind bezocht Constance met school het ín de stad Boekarest gelegen dorpsmuseum, Daar zag zij hoe de Roemenen vroeger op het platteland leefden en leerde zij tegelijk veel over de Roemeense geschiedenis.

Sinds 2004 is Roemenië lid van de NAVO en sinds 2007 van de **Europese Unie.**

Het dorpsmuseum Satului bestaat al sinds 1936 en is een groot openluchtmuseum (15 hectare groot!) **in** de stad Boekarest met ruim 50 traditionele Roemeense huisjes, boerderijen, molens, kerken uit de 17e t/m 20ste eeuw. De huisjes die er staan zijn vanuit alle regio's van Roemenië, hier naar toegebracht. Zij hebben nog hun originele eeuwenoude meubilair, huishoudelijke apparaten, kledingstukken en gebruiksvoorwerpen.

Het Roemeens is een Romaanse taal. Wie wat Frans of Latijn kent zal in het Roemeens veel bekende woorden tegenkomen. Net als het Frans, Portugees, Italiaans en Spaans is het Roemeens een taal die uit het Latijn is voortgekomen. Het cyrillische schrift werd na de eenwording van Walachije en Moldavië halverwege de 19e eeuw officieel vervangen door het Latijnse schrift.

In haar jeugd bracht Constance veel tijd door bij haar grootouders, op het platteland. Veel uit het interieur van deze boerderijen uit het Dorpsmuseum in Boekarest herinneren haar aan die kinderjaren. In de aarden waterkruiken werd water verzameld, dat uit de vele beken in de Karpaten kwam, en vervoerd. De kruiken hebben ook een drinktuit.

Links: Muziek en zang zijn in Roemenië toonaangevend met kerst (Craciun). Op 1e kerstdag lopen hele gezinnen bij elkaar de deuren langs om traditionele Roemeense kerstliedjes (Colindători) te zingen. De jongste kinderen beginnen met zingen en daarna vallen de ouderen in. Ook rond oud en nieuw komt dit ritueel voor.

Rechts: Tijdens Pasen kent Roemenië talrijke tradities waaronder het beschilderen van eieren. Pasen is een van de grootste feesten in Roemenië. In sommige delen van het land is Pasen zelfs nog groter dan Kerstmis. In Roemenië viert men het Orthodoxe Paasfeest. Het feest zélf staat in Roemenië vooral in het teken van eten.

Groot, groter, grootst!

Dit enorme gebouw is een van de grootste gebouwen ter wereld.

Dit gebouw is 270 bij 240 meter, 86 meter hoog en 92 meter diep en heeft 12 verdiepingen en 8 ondergrondse niveaus.

Binnen bevinden zich 2000 zalen en kamers.

1980: Constance Severein komt naar Nederland. In dat jaar begon in opdracht van dictator Nicolae Ceauşescu de bouw van dit paleis. Nà de sloop van een complete woonwijk met een stadion, kerken en kloosters.

Zo'n 200 architecten en 20.000 bouwvakkers hebben gewerkt aan dit enorme project, om het zo snel mogelijk af te krijgen. De complete productie van marmer was bijvoorbeeld lange tijd volledig bestemd voor het paleis. Roemeense grafstenen moesten in die periode van een ander materiaal worden gemaakt, bijvoorbeeld van hout. Na de revolutie en de executie van Ceauşescu in 1989 was het paleis nog niet klaar en wilden veel mensen dat het gebouw afgebroken zou worden. Het afbreken zou meer kosten dan het afmaken dus is er voor gekozen om het gebouw te laten staan en er verder aan te werken.

1939:

De Dames en Heren Kapperszaak van het echtpaar Simionescu in het chique centrum van Boekarest.

Moeder Olga (3e van links) had een opleiding gevolgd tot pruikenmaakster en pedicure en manicure.

Vader Alexandru (4e van rechts) leidde een goed lopende bedrijf.

Na het uitroepen van de Roemeense Volksrepubliek in 1947 kreeg hij zijn klanten toegewezen en had geen vrije keus meer.

Schoolfoto klas 1-4 (1949-1953)

= Constance. Banca Zoei betekent: De Beste van de Week

Voor de kinderen was het sporten in Roemenië gratis.

Carmen (geboren in 1959) op deze foto thuis 14 jaar oud Corina (geboren in 1969) op een school foto uit 1976

Beide dochters van Constance zijn in Roemenië geboren en naar school geweest en wonen in Nederland.

<u>De beide kinderen van Constance Severein</u>

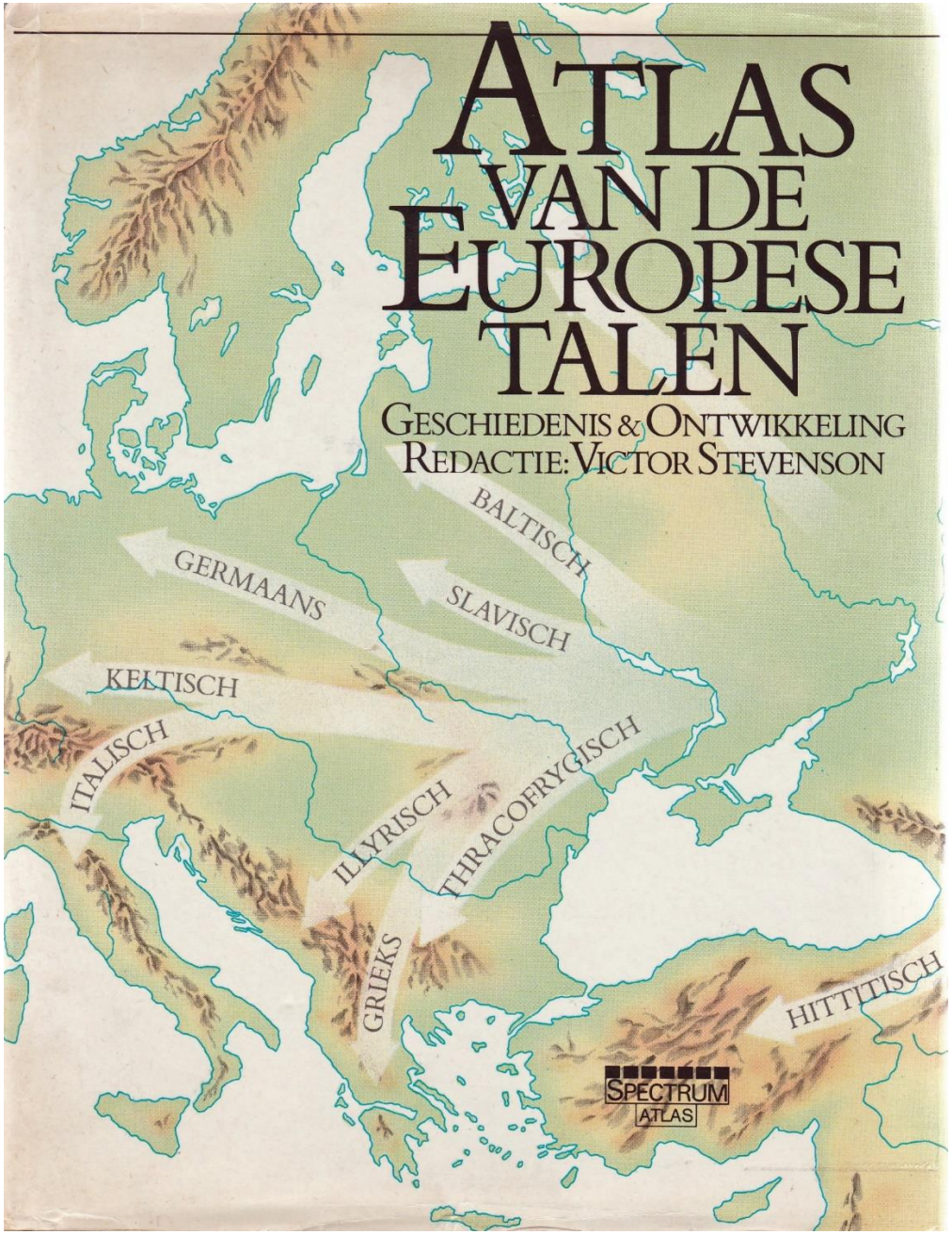

Een geliefd boek van Constance is

de Europese talenatlas

Vooral het deel

dat over de Roemeense taal gaat.

ROEMEENS: ROMAANS IN AFZONDERING

Het is opmerkelijk dat het Roemeens, omgeven door talen waarmee het slechts in de verte verwant is (het Slavisch) of helemaal niet (het Hongaars) en honderden kilometers van zijn naaste Romaanse verwanten verwijderd, in leven is gebleven. In Roemenië wordt het door ongeveer twintig miljoen mensen gesproken en daar buiten door twee en een half miljoen in Rusland en nog ongeveer een miljoen verspreid over Griekenland, Joegoslavië, Albanië en Bulgarije.

De standaardtaal, vaak Daco-Roemeens genoemd (het Romaans van Dacië) heeft een aantal moeilijk te begrijpen dialecten, die verschillend genoeg zijn om als zelfstandige talen te gelden, maar deze zijn alle aan het verdwijnen. Het Aroemeens (Roemeens van het zuiden) wordt gesproken door minderheden, verspreid over de Balkan. Het Istro- en Megleno-Roemeens zijn bijna uitgestorven.

Dat een Romaanse taal in leven is gebleven ten noorden van de benedenloop van de Donau is een mysterie dat niet gemakkelijk te verklaren is. Hoewel de Romeinse provincie Dacia meer dan duizend jaar was afgesneden van de rest van de Romaanstalige wereld en onder de voet gelopen werd door Goten, Gepiden, Avaren, Bulgaren en Magyaren, is er toch een taal bewaard gebleven, die in structuur en wortels net zo Latijns is als het Frans of het Italiaans.

De Romeinse legioenen, die voor het eerst door keizer Trajanus daarheen werden gestuurd, bezetten het gebied slechts 165 jaar. Bovendien kan Dacia nauwelijks een zeer aantrekkelijke Romeinse kolonie geweest zijn en de meeste oorspronkelijke kolonisten zullen het Latijn niet als moedertaal gehad hebben. Velen weigeren daarom te geloven dat de Roemeenstaligen rechtstreekse afstammelingen zijn van die eerste kolonisten. Zij voelen meer voor de theorie dat een Romaanstalig volk zich later in deze streken gevestigd heeft.

Een aantrekkelijker versie van de geschiedenis van de taal is de theorie dat in de bergen van Transsylvanië bevolkingsgroepen achterbleven, die toen de Romeinen de provincie verlieten, de taal van hun overheersers bleven spreken en zich daar hardnekkig aan vastklampten toen rondom hen de chaotische volksverhuizingen plaatsvonden. De verscheidenheid van dialecten in Transsylvanië wijst op een hoge leeftijd van de taal en zou deze theorie dus ondersteunen.

Men zal misschien nooit weten waar de Roemenen in de Middeleeuwen precies woonden. Zeker is dat zij volledig geïsoleerd waren van de ontwikkeling van het Romaans in het westen, waardoor het Roemeens veel conservatiever is dan zijn familieleden. Omdat het zich langs zulke vreemde wegen heeft ontwikkeld, is de oorspronkelijke Latijnse grammatica vaak moeilijk te herkennen; dat geldt ook voor veel Latijnse woorden, waarvan de uitspraak erg is veranderd.

Tot de vorige eeuw, toen leenwoorden uit het Frans en het internationale lexicon van nieuwgevormde Latijnse woorden het evenwicht begonnen te herstellen, was de helft van de Roemeense woordenschat Slavisch. Het kerkslavisch was eeuwenlang de enige geschreven taal in de streek, zodat de eerste Roemeense teksten het cyrillisch alfabet gebruikten. De eerste Roemeense religieuze teksten stonden natuurlijk vol met Slavische leenwoorden, zoals *sfint* 'heilige', maar op den duur kwamen er weer woorden van Roemeense oorsprong te voorschijn om hun plaats in te nemen. In de Middeleeuwen leefden de meeste Roemenen waarschijnlijk als halfnomadische herders: woorden die met de landbouw te maken hebben, zijn Slavisch. In deze periode van veranderingen werden woorden ontleend als *morcov* 'wortel', *bob* 'boon', *hrana* 'voedsel' en *plug* 'ploeg'.

Toen de Slaven op de Roemenen stuitten noemden ze hen *Walachen*, vandaar de naam: Walachije. 'Walachen' is hetzelfde woord als waarmee de Germanen de Romaanstaligen betitelden en de Angelsaksen de Kelten in het westen van Brittannië. Van de volken die streden om de landen rond de Zwarte Zee, waren de Slaven niet de meest oorlogszuchtigen. Als zij vochten was dat meestal in dienst van de Bulgaren, die geleidelijk de taal overnamen van de Slaven, die veel talrijker waren. Toch ontleenden de Roemenen veel krijgstermen aan het Slavisch, waaronder het woord 'oorlog', *razboi*.

Ook het Hongaars gaf een bijdrage aan de verarmde woordenschat van Roemenië en hetzelfde deed korter geleden het Turks. Kennelijk waren de Hongaren betere kooplui en handwerkslieden dan de Walachen, want aan hen ontleende het Roemeens veel woorden uit de handelssfeer. In een klein gebied in Midden-Roemenië spreekt men nog steeds Hongaars, de enige vreemde taal met een behoorlijk aantal sprekers, afgezien van een kolonie van Duitstaligen, die als enige is overgebleven van de massale uittocht van de Duitsers na de Tweede Wereldoorlog.

Niet alleen in Roemenië wordt Roemeens gesproken. Net over de grens, in de Sovjetunie spreekt men Moldavisch-Roemeens.

Pas in de 19e eeuw konden de Roemenen hun taal catalogiseren en analyseren, om precies te zien wat het Roemeens was. De vereniging van Moldavië en Walachije in 1859 versnelde het proces en de nieuwe hoofdstad Boekarest werd het centrum van waaruit de moderne taal zich ontwikkelde. De Roemeense Academie moest veel harder werken dan haar tegenhangers elders. Uit het mondeling overgeleverde erfgoed moest zij standaardvormen voor de schrijftaal vormen en tegelijkertijd talloze nieuwe woorden en uitdrukkingen met betrekking tot de moderne ontwikkelingen uitkiezen en aanpassen. Het meest voor de hand liggende voorbeeld was het Frans, de belangrijkste Romaanse taal, waaraan men onontbeerlijke woorden ontleende als *garaj* en *timbru* 'postzegel'.